

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 2888/2022
02.02.2023. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Весне Субић, председника већа, Зорана Хацића, Мирјане Андријашевић, Гордане Комненић и Драгане Миросављевић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., правног следбеника ББ из ..., чији је пуномоћник Злата Ивковић, адвокат из ..., против тужених ВВ из ... и ГГ из ..., чији је заједнички пуномоћник Слађана Тацић, адвокат из ..., одлучујући о ревизији тужених изјављеној против решења Вишег суда у Прокупљу Гж 1105/20 од 01.10.2020. године, у седници већа одржаној дана 02.02.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужених изјављеној против решења Вишег суда у Прокупљу Гж 1105/20 од 01.10.2020. године, као о изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужених изјављеној против решења Вишег суда у Прокупљу Гж 1105/20 од 01.10.2020. године.

Образложење

Решењем Вишег суда у Прокупљу Гж 1105/20 од 01.10.2020. године, преиначено је решење Основног суда у Прокупљу П 3113/17 од 23.10.2019. године, у ставу првом и другом изреке, тако што је одбијен тужбени захтев да се утврди да су тужене извршиле чин сметања државине тужиоца на делу кат.парц. .../... КО ..., које представља путно земљиште, на начин ближе описан ставом првим изреке, и тиме заузеле путно земљиште у дужини од 22м и ширини од 1,65м на делу кат.парц. .../... КО ..., као и да се туженима наложи да успоставе пређашње стање и тиме омогуће тужиоцу несметану државину целог путног земљишта преко кат.парц. .../... и ... КО Ставом другим изреке, преиначено је решење о трошковима поступка садржано у ставу трећем изреке првостепеног решења, тако што је тужилац обавезан да туженима на име трошкова поступка исплати износ од 112.500,00 динара и на име трошкова другостепеног поступка износ од 18.000,00 динара, а одбијена је жалба тужиоца у погледу одлуке о трошковима поступка.

Против правноснажног решења о трошковима поступка донетог у другом степену, тужене су благовремено изјавиле ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, с позивом на члан 404. Закона о парничном поступку.

Врховни касациони суд је на основу члана 404. Закона о парничном поступку - ЗПП („Сл. гласник РС“, бр.72/11...18/20), оценио да нису испуњени услови за одлучивање о овој ревизији као о изузетно дозвољеној.

Применом члана 404. став 1. ЗПП, посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда, потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права. Према ставу 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни касациони суд цени у већу од пет судија.

Побијаним правноснажним решењем одлучено је о трошковима поступка уз примену одредаба закона који регулишу право странке на накнаду трошкова и њихову висину, која не одступа од судске праксе по овом питању. Имајући ово у виду, Врховни касациони суд налази да у конкретном случају нису испуњени услови из члана 404. ЗПП за одлучивање о ревизији тужених, као изузетно дозвољеној, ради уједначавања судске праксе, новог тумачења права или разматрања правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана везаних за одлучивање о накнади трошкова поступка, на основу чега је и одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 420. став 6. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Ревизијом тужених побија се решење другостепеног суда којим је одлучено о трошковима поступка. Одредбом члана 420. став 1. ЗПП, прописано је да се ревизија може изјавити и против решења другостепеног суда којим је поступак правноснажно завршен, али применом става 2. истог члана, ревизија против решења није дозвољена у споровима у којима не би била дозвољена ревизија против правноснажне пресуде, што значи да је условљена граничном вредношћу за изјављивање ревизије, прописаном чланом 403. став 3. ЗПП.

Када је за изјављивање ревизије меродавна вредност предмета спора, на основу члана 28. став 1. ЗПП, узима се само вредност главног дуга, док се према ставу 2. истог члана, камате, уговорна казна и остала споредна тражења, као и парнични трошкови не узимају у обзир ако не чине главни дуг.

Имајући ово у виду, као и да је у конкретном случају ревизија изјављена против другостепеног решења којим је одлучено о споредном тражењу тужених, које не чини њихово главно потраживање, то је и ревизија недозвољена.

На основу изнетог, применом члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Весна Субић с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић